

vilde frygte for det sjenligtige, fordi dette var bevæbnet med Bagladekarabiner, som det selv ikke havde.

Fallefen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) antydede igaar, at den Commission, der havde været nedsat i Gevær sagen, dog maaskee havde handlet noget for grundigt, og han udtalte det som en Grundsætning, at det vilde være rigtigst for en lille Stat, istedetfor selv at lade Spørgsmaalet undersøge, da at henvende sig til en større Stat og faae det Vaaben, den havde antaget, og saa uden Videre at optage det. Det giver mig Anledning til at oplæse det Spørgsmaal: hvilke Stater skulde man have henvendt sig til? Jeg tillader mig at spørge: hvilken Stat mener det ærede Medlem, at man skulde henvende sig til? Skulde man have henvendt sig til Østerrig? Men Østerrig antog for nogen Tid siden det Remingtonske Gevær, forlod det efter kort Tids Forløb, antog saa igjen en anden Model, den Lindnerke, og er nu vendt tilbage til at anstille Forsøg med et forandret Remingtonsk Gevær. Denne Henvendelse vilde have været os kostbar. Skulde man have henvendt sig til Amerika? Der er man endnu ikke paa det Nene med, om man skal vælge det Peabodyske Gevær eller det Spencerke Magasingevær. Hvor skulde man have henvendt sig? Man vil see, at der kun er eet Sted, og maaskee knap nok, hvor man er paa det Nene med sit Gevær, nemlig Preussen; men det preussiske Fængnaalsgevær, det vide vi jo Alle, er en Snees Aar gammelt, og, det tør jeg vel sige, i dette Dieblis vilde ingen Stat optage dette Gevær, hvor fortrinligt det end maatte have været for sin Tid. Naar man taler om denne Commissions for store Grundighed, saa vil man dog see, at det er aldeles uberettiget, idet Commissionen førend Andre er kommen til det samme Resultat, som man er kommen til i andre Lande, men i disse paa et senere Stadium. Man har her besluttet sig til at forandre Zapriflen efter den saakaldte Schneiderke Model. Paa et noget senere Tidspunkt er man i England kommen til det samme Resultat. Man har her udtalt sig om de forskjellige Modellers Betydning, om Magasingeværret og om Bag-

ladegeværet med Enkeltladning; paa et noget senere Tidspunkt er man kommen til det selvsamme Resultat i Bedømmelsen i Schweiz. Naar en Commission har været saa heldig, saa arbejdsdygtig, saa forud som denne, saa maa man ikke paa Grund af den almindelige Tro, at enhver Commission ødelægger et Arbejde, kaste Skygge paa den ved at udtale, at den har arbejdet for langsomt og grundigt. Jeg nævnte det preussiske Gevær, og i Anledning heraf vil jeg sige, at naar de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) og Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), og nu det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), synes at troe, at den forandrede Zapriffler ikke er noget godt Gevær, saa er det en overordentlig stor Feiltagelse; det skyder baade hurtigere og bedre end det preussiske Fængnaalsgevær. Og dette kan konstateres; de Herrer behøve ikke at holde sig til mine Udtalelser i saa Henseende; de kunne blot bede den ærede Krigsminister, hvis der nedfattes et Udvalg, da der eller andetsteds at fremlægge en Copi af Skiverne fra de Forsøg, som dette Vaaben har været underkastet. De ville da see, at det er et fortræffeligt Præcisionsvaaben, at det skyder meget godt paa 1000 Alen, og at man lader det hurtigere end det preussiske Gevær. Der er een Ulempe derved, nemlig at det er noget tungt; men det er ikke tungere end de Geværer, man hidtil har brugt. Vi have da ikke pludseligt tabt alle vore Kræfter, saa at et Gevær, der ibrigt er fortræffeligt, skulde være ubrugbart, fordi det er ligesaa tungt som de Geværer, vi hidtil have benyttet. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) meente, at man skulde følge fremmede Staters Grundsætninger med Hensyn til Haandfydevaaben, men samtidigt meente han, at man ikke skulde give Cavalleriet Bagladevaaben. Men hvad har man gjort i andre Lande? Man har netop i fremmede Lande i lang Tid stræbt efter først og fremmest at give Cavalleriet Bagladevaaben, og det af den ganste simple og naturlige Grund, at det er langt vanskeligere at lade et Vaaben tilhæst end tilføds. At man i dette Spørgsmaal skal følge fremmede Stater, skal man altsaa ikke paaberaabe sig, naar man i denne Sag har den Anstuelse, som det